Із полотна глядиш на мене
Таким безмірно сумним зором,
А в ньому тиха меланхолія
Змішалась з вдаваним докором.

У кутиках усток вишневих
Таїться скромно відтінь злоби,
І є щось в тобі із Мадонни
Й з опереткової Ніоби…

О пані! Тут тебе у рамі
Так дешевенько мож купити,
А я не знав ціни й готов був
Життям за тебе заплатити…

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.